

[Elisabeth Bruun Olesen]

Det var den forhenværende industriministers afgangssalut, at danske virksomheder havde brugt indkomstpoltikken som en sovepude, de havde ikke udviklet nye former, havde ikke tænkt kreativt, for de havde haft indkomstpoltikken som en sovepude. En udpræget lavtlønspolitik kan også være dårlig.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet afviser det foreliggende beslutningsforslag. Hovedbegrundelsen for, at vi gør det, er naturligvis, at vi også her mener, det ville være langt, langt bedre, om Folketinget vedtog nogle skattelettelser i stedet for. Det ville også komme de langtidsledige til gode, og hvis man derfor, som Fremskridtspartiet foreslår, hævde den skattefrie bundgrænse, så ville alle, såvel de ledige og de uddannelsessøgende som dem, der er i job, få langt, langt bedre forhold, og det ville øge beskæftigelsen. Lønforhøjelser, lønfremgang, gennem skattelettelser!

Svend Auken (S):

Jeg vil starte med det positive og sige tak til Socialistisk Folkeparti, VS og de Radikale for den støtte, man har givet vort forslag om ophævelse af 70 pct.-satsen for efterlønsmodtagerne. Jeg tror, at det af mange familier, ikke mindst de familier, som kun har én indtægt, vil blive modtaget meget positivt.

Vi vil selvfølgelig, som mit partis ordfører sagde, gå ud fra den normale betaling af netoudgifterne i forbindelse med efterlønsordningen, men lad os diskutere det afslappet mellem de partier, der vil være med til at ophæve 70 pct.-grænsen.

Jeg vil gerne sige tak, jeg synes, det er positivt, og jeg går ud fra, at vi selvfølgelig kan klare det – som både mit partis ordfører og hr. Estrup sagde det her i dag – ved et ændringsforslag til arbejdsministerens lovfor-slag, som vi har behandlet tidligere i dag.

Jeg ved ikke, hvad arbejdsministeren og de borgerlige partiers holdning er til spørgsmålet om de 70 pct., det har vi ikke rigtig fået noget indtryk af i dag, men lad os nu se! Det kan da godt være, at der kommer en positiv melding også derfra. Det er jo sådan herinde, at vi pludselig kan få de borgerlige til at sige endog sympatiske ting om mennesker, der er i en anstrengt situation, hvis der

bare er et flertal for at gøre noget anstændigt. Vi så det senest med karenssdagen. Så snart det viste sig, at den radikale partiledelse bøjede sig for Det Radikale Venstres landsmødes beslutning om ophævelse af karenssdagen, var pludselig alle borgerlige mennesker i dette land enige om, at det da også var en forfærdelig ordning, man dér havde fået indført, og hvor var det dog godt, at man nu fik den ophævet. Socialministeren har tidligere i dag ligefrem pralet af, at det skete.

Det skal såmænd heller ikke undre mig, om det i løbet af få måneder ser ud, som om det var arbejdsministerens geniale idé, at man skulle ophæve 70 pct.-grænsen for efterlønsmodtagere. Vi, der derimod har arbejdet med tingene, ved naturligvis, at det ikke var sådan, det hang sammen.

Så vil jeg gerne sige til arbejdsministeren: ret skal være ret, blind høne – havde jeg nær sagt – finder også et korn. Arbejdsministeren har fuldstændig ret, der er en teknisk mangel i en enkelt sætning i beslutningsforslaget – nu er det kun et beslutningsforslag – men det er klart for enhver, at det ikke bare er ledige, men også efterlønsmodtagere på individuel sats, der skal have deres beregningsgrundlag reguleret op med 10 pct. Hvis det kan redde arbejdsministerens dag, vil jeg gerne sige: det er godt set. Man kan nu ikke læse forslaget uden at være klar over, at det er det, der er meningen, men det står der faktisk ikke i teksten, og derfor vil jeg gerne sige tak for korrekturlæsningen på dette område.

Så tilbage til det, der er hovedsagen. Vi har øvet uret i det danske Folketing over for de titusinder af mennesker, der årligt rammes af arbejdsløshed. Vi har fortsat en ledighed i dette land på 220.000, og der er al mulig grund til at frygte, at arbejdsløsheden igen til næste år vil være i vækst. Man strides om hvor meget. Regeringen siger 15.000–20.000 flere arbejdsløse. Forskellige økonomer har været inde på, at det kan blive dobbelt så højt et tal, arbejdsløsheden kan stige med. Hvorom alting er, nærmer vi os igen den kvarte million arbejdsløse, og det er vel at mærke mennesker, der skal leve på en nedskåret dagpengesats.

For mange faglærte og funktionærer betyder dette, at de bliver arbejdsløse, at de skal ned på en sats, der svarer til 50 pct. af deres hidtidige indtægt. Det er ikke anstændigt,